

je početje, za besede in dejanja in za tisto skladnost med njimi, ki je nujna, da lahko vsaj še verjamemo sami sebi.

Za slovensko knjigo pa smo v mednarodnem LETU KNJIGE že storili dovolj, da lahko na njeno svečano oblačilo pripnemo velik, črn žalni trak.

C. Zlobec

VRZEL ALI KAJ DRUGEGA?

Med nagrajenci sklada Borisa Kidriča 1972, v oddelku področje družbenih ved, so navedeni: prof. dr. Bogo Grafenauer, prof. dr. Janko Pleterski, prof. dr. Ivan Tomšič, Lojze Ude in prof. dr. Fran Zwitter za delo *Koroški plebiscit*. Dalje sledi v *Delu* (12. IV. 1972, str. 6) pojasnilo: »Knjiga ‚Koroški plebiscit‘ je bila zamišljena kot nekako nadaljevanje oziroma dopolnilo prvega temeljnega znanstvenega dela o narodnostnem vprašanju na Koroškem, ‚Koroškega zbornika‘, ki je izšel leta 1946. Kot zbornik razprav, kakor ga označuje že podnaslov (‚Razprave in članki‘), naj bi stari zbornik dopolnili predvsem z zaokroženo znanstveno obdelavo plebiscitarnega razdobja in

predplebiscitne oborožene borbe na Koroškem v letih 1918—1920.«

To pa je zgolj delna (pomanjkljiva) informacija: uvodna beseda v zborniku *Koroški plebiscit se namreč začne takole*: »Zbornik o koroškem plebiscitu je nastal na pobudo in z organizacijskimi močmi Inštituta za narodnostna vprašanja v Ljubljani . . .«, in če pogledamo v kazalo, najdemo ob omenjenih nagrajencih še prispevek pokojnega dr. J. Felaherja, prispevke (štiri) Toneta Zorna in prispevek Draga Druškoviča (dveh raziskovalcev inštituta za narodnostna vprašanja v Ljubljani).

V uvodu zbornika omenjajo trije podpisani uredniki, da so sodelavci zbornika hoteli izpolniti vrzel; da so imeli ob skupno opredeljeni tematski zamisli svojo samostojnost pri raziskovalnem delu; enotno je bilo tudi izhodišče o kritičnem odnosu do dogajanja, ki je pred pol stoletja itn.

Obrazložitev je tako »mimogrede« spregledala nekaj vendarle bistvenih stvari: ne omenja niti pobudniške vloge, in sicer strokovne zavzetosti institucije, niti ni med nagrajenci imena enega izmed urednikov in še dveh sodelavcev.

S-r.

ŠE DVA TRZLJAJA

I.

MAR RES NE MORE VEČ — ČE NAJ ŠE TO POVEM —
BITI KATERI OD NAS V SKRBEH, NE ZA SODOBNOST,
PAČ PA PRIHODNOST, NE DA BI PRI TEM
IMEL ZA SVOJIM HRBTOM KAKŠNO ZLOBNOST.

II.

HM, BITI TU IN ZDAJ MED VSEMI SAM,
ČE NITI TREBA NI, JE RES NEUMNO,
BITI SE TU IN TAM MED VSEMI SAM,
KADAR JE TREBA, TO JE VSAJ POGUMNO.

Matej Bor